

Kedves ballagó diákok!

Igazság szerint én írtam nektek egy nagyon kedves beszédet, de - a legnagyobb tisztelettel - azt ma nem fogom felolvasni.

Ugyanis tegnap, ahogy kijöttem az első óra után a teremből, és végigsétáltam a folyosókon, rájöttem, hogy a hétköznapijaim egyszerre gyökeresen megváltoztak. Üresnek tűnt az iskola. Érdekes, tudjátok be kell vallanom valamit: amikor általános iskola után bekerültem a Lovassyba, én féltem tőletek. Jó pár hónapig tartott megszoknom, hogy nem néztek le, nem röhögtek ki és szivattok engem, mint alsóbbrendű alsóbb évfolyamost - legalábbis általában nem. Ugyanis nem rögtön ebből kiindulva közelítettetek az emberhez, hanem kóstolgattatok, próbáltatok megtalálni velünk a közös hangot, és felismerni a bennünk rejlő értékeket, ami lehetett bármi a frappáns humortól az intelligencián keresztül egészen a göndör hajjig. A felismerésekből beszélgetések születtek, és lassacskán egy egyre szorosabb kötelék alakult ki, ami évfolyamokon és osztályokon átívelt. Mi is jobban megismertünk titeket, sokszínűségetek pedig még most is elkápráztat. Itt látom magam előtt a diákokat, akik annyi tudás birtokába jutottak az 5 év alatt, hogy szaknyelvükből néha egy kukkot sem értek. A sportolókat, akik edzés után izzadtan és röhögve vonulnak vissza az öltözőbe. A zenészeket és táncosokat, illetve azokat, akiknek annyi fegyelmijük volt az évek során, hogy szerintem igazi életművészeknek számítanak.

De már üresek a folyosók. Itt hagytok minket, és szerintem abban megegyezhetünk, hogy ezáltal az iskola egy kicsivel unalmasabb hely lett a számunkra. De szeretném megköszönni az ittmaradó diákság nevében a barátságotokat, és azt a rengeteg közös emléket, amivel megajándékoztatok bennünket az együtt töltött idő alatt. Amikor megkérdeztelek titeket, hogy mit szeretnétek itt ma tőlem hallani, sokféle választ kaptam, de a legtöbben mégis azt kérték, hogy „csak legyél rövid!”. Igyekeztem az lenni.

Jó munkát, és sok sikert kívánok az érettségi vizsgáitokhoz, és remélem, hogy a jóbaráti viszonyt fenn tudjuk tartani a jövőben is!